

STORTINGET

Innst. 216 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra familie- og kulturkomiteen

Dokument 8:106 S (2025–2026)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Maren Grøthe og Erling Sande om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen inviterte til skriftlig høring i saken med frist 6. mars 2026 og har mottatt svært mange høringsuttalelser.

Representantforslaget har vært forelagt Kultur- og likestillingsdepartementet til uttalelse. Brev av 6. mars 2026 fra statsråd Lubna Bobby Jaffery er vedlagt innstillingen.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Hashim Abdi, lederen Bente Estil og Benjamin Jakobsen, fra Fremskrittspartiet, Liv Gustavsen, Silje Hjemdal og Morgan Langfeldt, fra Høyre, Haagen Poppe og Tone Wilhelmsen Trøen, fra Sosialistisk Venstreparti, Mirell Høyer-Berntsen, fra Miljøpartiet De Grønne, Siren Julianne Jensen, og fra Kristelig Folkeparti, Jorunn Gleditsch Lossius, viser til representantforslaget om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten.

Komiteen har gjennomført skriftlig høring med et stort antall innspill fra organisasjoner og privatpersoner og flere fra anonyme innsendere.

Komiteen viser til at forslagsstillerne peker på at om lag 3 400 lag og foreninger i Norge har rett til å arrangere bingospill gjennom enerettsmodellen og pengespilloven, og at rundt 175 bingohaller bidrar med inntekter til samfunnsnyttige formål.

Komiteen viser videre til at de siste årene er gjennomført flere innstramninger i regelverket for pengespill, med sikte på å forebygge spilleavhengighet og sikre en ansvarlig spillepolitikk. Høsten 2025 ble det fastsatt nye tapsgrenser i pengespillforskriften, med en daglig tapsgrense på 900 kroner og en månedlig tapsgrense på 4 400 kroner for bingospill i haller.

Komiteen registrerer at forslagsstillerne viser til at andre pengespilltilbud innenfor enerettsmodellen har høyere tapsgrenser, eksempelvis hos Norsk Tipping, der grensene for bingospill er 4 000 kroner per dag og 7 500 kroner per måned.

Komiteen merker seg at forslagsstillerne mener denne forskjellen i rammevilkår svekker de frivillige lagene og organisasjonene, og at like tapsgrenser derfor bør innføres for å rette opp det de oppfatter som en skjevhet.

Komiteen viser til kultur- og likestillingsministerens vurdering av forslaget. Komiteen registrerer at statsråden vektlegger enerettsmodellen og pengespiloven, som slår fast at det kun er Norsk Tipping og Norsk Rikstoto som kan tilby spill som krever særlig offentlig kontroll på grunn av høye premier, høy omsetning eller høy risiko for spilleproblemer.

Komiteen merker seg videre at statsråden viser til handlingsrommet innenfor enerettsmodellen for å tillate enkelte private pengespill som supplement til enerettsaktørene. En forutsetning for dette er at slike spill kun kan tilbys i begrenset omfang. Private pengespill, som bingo, er derfor underlagt et strammere regelverk. Dette er etter statsrådets vurdering ikke et spørsmål om forskjellsbehandling, men om å opprettholde et system der spill med størst risiko tilbys under streng statlig kontroll, mens private aktører opererer innenfor et klart avgrenset og lavrisikopreget område.

Komiteen registrerer at statsråden ikke deler forslagsstillerens oppfatning om at like tapsgrenser vil gi en mer rettferdig regulering og samtidig ivareta målene om ansvarlig spillepolitikk. Statsråden peker på at like vilkår tvert imot vil uthule det prinsipielle skillet mellom enerettsaktørene og private aktører og dermed ikke være forenlig med pengespiloven og de rettslige forutsetningene som enerettsmodellen bygger på.

Komiteen merker seg også at endringene i tapsgrensene som ble innført 1. september 2025, har som formål å redusere risikoen for spilleproblemer.

Komiteen viser til statsrådets vurderinger og at statsråden ikke støtter representantforslaget om å innføre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohaller som hos Norsk Tipping.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at regjeringen fra 1. september 2025 innførte nye regler i pengespillforskriften som i realiteten medfører at det er forskjellige tapsgrenser og ulike rammevilkår for bingospill i bingohaller og hos Norsk Tipping. Disse medlemmer registrerer at regelendringene har fått umiddelbare konsekvenser for omsetningen i bingo-bransjen, som igjen rammer en stor bredde av frivillige lag og foreninger som har bingoinntekter som viktig inntektskilde. Bingoinntekter er frie midler som organisasjonene selv disponerer uten statlig øremerking. Tapet gjør frivilligheten mer avhengig av offentlige tilskudd og kan dessverre bidra til lavere frivillig aktivitet. Disse medlemmer mener dette svekker frivillighetens viktige arbeid, dens selvstendighet og handlefrihet.

Disse medlemmer er opptatt av at det bør være like vilkår for statlige spill og andre godkjente spill. Disse medlemmer mener det er vanskelig å se at like tapsgrenser truer enerettsmodellen i spillepolitikken. Disse medlemmer er opptatt av å verne enerettsmodellen og sikre ansvarlighet i spillepolitikken og tar på alvor at arbeidet mot spilleavhengighet er svært viktig. Når staten har godkjent en daglig tapsgrense på 4 000 kroner for Norsk Tipping's bingospill, anser disse medlemmer at dette er definert som et forsvarlig ansvarlighetsnivå. Disse medlemmer finner ingen faglig begrunnelse for at identisk spill i en bingohall skal ha under en fjerdedel av tapsgrensen, og mener samme prinsipp bør gjelde for alle aktører.

Disse medlemmer vil videre vektlegge at bingohallene spiller en viktig rolle for mange, i en tid hvor svært mange mennesker opplever ensomhet, og behovet for sosiale møteplasser i samfunnet er stort. Bingohaller fungerer mange steder som viktige møteplasser, særlig for eldre og mennesker med lite sosialt nettverk. Disse medlemmer mener Arbeiderparti-regjeringen rammer lokalsamfunnene dobbelt: først ved å svekke bingohallen som sosial møteplass og deretter ved å kutte inntektene til alle de møteplassene frivilligheten skaper for pengene de mottar fra bingospill. Disse medlemmer mener frivilligheten under dagens regjering har fått tøffere kår år for år. Skattefradraget for gaver er halvert. Gaveforsterkningsordningen er skrotet. Og når tapsgrensene for bingo er strammet inn, svekkes frivillighetens inntekter ytterligere.

Disse medlemmer viser til at forslaget om å sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping ikke handler om å fjerne tapsgrenser eller å liberalisere spillepolitikken generelt. Forslaget handler om at bingohallene gis de samme rammevilkårene som det statlige selskapet Norsk Tipping allerede opererer under for identisk spilleaktivitet.

Disse medlemmer fremmer med dette følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne viser til lov om pengespill, lagt frem av Solberg-regjeringen 18. juni 2021. Loven ble begrunnet med hensynet til å forebygge problematisk spilleatferd, hensynet til å forebygge økonomisk mislighold og hensynet til å begrense privat for tjeneste. Dette i tillegg til hensynet om at mest mulig av inntektene fra pengespill og lotterier skal gå til gode formål. Stortinget sluttet seg til dette.

Disse medlemmer viser også til at det i etterkant av loven – gjennom ulike grep – har lyktes å redusere antall spilleavhengige. Dessuten vises det til Stortingets behandling av Representantforslag 13 S (2024–2025) fra representanter fra Høyre, Venstre, Kristelig Folkeparti, Miljøpartiet De Grønne, Rødt og Pasientfokus, om en forsterket politikk for å forhindre spilleavhengighet, der forslag 1 lød som følger:

«Stortinget ber regjeringen vurdere om dagens tapsgrenser for pengespill er satt for høyt, og om man bør innføre en samlet tapsgrense for alle registrerte spill som enerettsaktørene og andre relevante aktører tilbyr.»

Statsråden viser i sitt svarbrev til at pengespillpolitikken er begrunnet med å skulle beskytte sårbare spillere og å forebygge spilleproblemer, og at enerettsmodellen med Norsk Tipping og Norsk Rikstoto innebærer at det kun er disse som kan tilby spill som krever særlig offentlig kontroll fordi de har høye premier, høy omsetning eller høy risiko for å skape spilleproblemer.

Det vises også til at eneretten tilsier at et privat pengespillmarked ved siden av har et begrenset omfang, og at dette ikke er et spørsmål om å forskjellsbehandle aktører, men om å opprettholde et system der de mest risikofylte spillene tilbys under streng statlig kontroll. Disse medlemmer er enige med statsråden i hennes syn på at innføring av like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping vil stride mot den norske pengespillmodellen.

Dessuten at det er viktig å understreke at frivillige formål fortsatt kan ha inntekter fra bingo. Det nye er at inntektene ikke lenger kommer fra spillere som taper mer enn 900 kroner per dag eller 4 400 per måned.

Spilleproblemer kan ha svært alvorlige konsekvenser, både for den enkelte, for pårørende, for barn og for samfunnet ellers. Økonomiske problemer, psykisk belastning, familieproblemer og behov for offentlige tjenester er reelle følger av pengespillavhengighet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser også til at det settes av minimum 0,5 pst. av Norsk Tippings overskudd til tiltak mot spilleproblemer, og at det er utviklet en omfattende handlingsplan mot det samme.

Det vises videre til uttalelsen fra Actis – Rusfeltets samarbeidsorgan, som oppgir at databingo, som spilles på terminaler som står i bingohallene, er blant de mest avhengighetsskapende pengespillene som tilbys i Norge, og at 44 pst. av de som spiller, er risiko- eller problemspillere. I tillegg advarer Nasjonalforeningen for folkehelsen mot å heve tapsgrensen på grunn av den høye risikoprofilen på spilltypen og et ønske om et høyt beskyttelsesnivå og hensynet til sårbare grupper også på egne inntekter fra spill.

Blå Kors Norge uttaler at tiltakene som er innført de siste årene, inkludert tapsgrenser for databingo, er viktige og riktige virkemidler for ansvarlighet. I deres høringsuttalelse sies det videre at å heve tapsgrensen ikke vil ta hensyn til risikoen som er dokumentert for bingospill, og at det direkte vil svekke beskyttelsen av sårbare spillere. Det vises også til organisasjonen Spillavhengighet Norge, som avviser forslaget, og som viser til at organisasjoner som i dag vil øke tapsgrensen, for kort tid siden signerte for en mer ansvarlig pengespillpolitikk.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Miljøpartiet De Grønne har merket seg eget skriv til komiteens medlemmer fra Foreningen for samfunnsnyttige pengespill. Disse medlemmer er opptatt av at i vurderingene rundt problemspill er det viktig å se på pengespill som har elementer som objektivt øker risikoen for å utvikle spilleproblem, samtidig som vi ser på hvor mange som oppgir at data-bingo oppleves som et problemspill. At færre opplever databingo som et hovedproblem, betyr ikke at bingo ikke er et problemspill.

Disse medlemmer viser til at det i den siste befolkningsundersøkelsen publisert mai 2023, som overordnet viser en halvering i andel problemspillere i befolkningen sammenlignet med forrige befolkningsundersøkelse fra 2019, er bingospill fremdeles blant spillene med størst overrepresentasjon av problemspillere. Belago og databingo ligger øverst på listen over spill med overrepresentasjon av problemspillere. I tillegg kommer at bingospill har hatt overrepresentasjon av problemspillere gjennom alle befolkningsundersøkelsene som Universitetet i Bergen har gjennomført om pengespill siden 2013. Selv om tallene i befolkningsundersøkelsene er lave, er det enighet om at funnene tilsier strenge ansvarlighetsrammer.

Disse medlemmer mener det nettopp er betraktningene om at databingo er et problemspill, som har gjort det nødvendig å innføre diverse tiltak. Innføring av tiltak medfører imidlertid ikke at risikomomentene i bingo som pengespill forsvinner.

Disse medlemmer viser til at de siste tallene (fra 2025) fra Hjelpelinjen viser 23 henvendelser der bingo er oppgitt som det pengespillet som er spillerens hovedproblem. Antallet henvendelser er dermed tilbake på 2021-nivå. Når tallene viser en økning i antallet henvendelser, gir dette grunn til fortsatt bekymring for problemer knyttet til bingospill.

Disse medlemmer viser til at et ytterligere tungtveiende argument for å opprettholde lave tapsgrenser er at bingospillere i dag har mulighet til å bevege seg mellom flere bingohaller uten at tapene registreres samlet. Disse medlemmer registrerer at det per i dag ikke finnes et felles register på tvers av aktørene i markedet, noe som innebærer at spillere i områder med

kort avstand mellom hallene kan pådra seg betydelige tap på kort tid. Lave tapsgrenser er derfor et viktig virkemiddel for å redusere risikoen for økonomisk skade og problematisk spilleatferd. Spillere som bor i kommuner med to eller flere bingohaller, og særlig spillere i storbyer, vil dermed kunne skifte mellom ulike bingohaller fra eget hjem. Blant annet vil disse spillerne kunne spille i flere bingohaller og i sum tape vesentlig mer enn dagens tapsgrenser (per hall: 900 kroner per dag og 4 400 kroner per måned).

Disse medlemmer støtter ikke forslaget om å endre rammebetingelsene for bingospill.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det er positivt at forslagsstillerne nå erkjenner at tapsbegrensningene fastsatt i forskrift av 29. oktober 2024 har hatt negative konsekvenser for frivilligheten. Forskriften, som ble fastsatt under forslagsstillerens tid i regjering, har etter disse medlemmers syn bidratt til å svekke en viktig og selvstendig finansieringskilde for frivillige lag og organisasjoner.

Disse medlemmer vil understreke at Fremskrittspartiet ved gjentatte anledninger har advart mot konsekvensene av tapsgrenser og øvrige innstramninger i bingoregelverket. Disse medlemmer har særlig vært opptatt av hvordan slike tiltak rammer bredden av frivilligheten, herunder korps, idrettslag og kulturorganisasjoner, som i stor grad er avhengige av alternative inntektskilder fremfor offentlige tilskudd. Disse medlemmer viser i den forbindelse til at Fremskrittspartiet i statsbudsjettet for 2026 foreslo en helhetlig gjennomgang av tapsgrensene for bingo, jf. Innst. 14 S (2025–2026). Dette forslaget fikk kun støtte fra Høyre og Venstre, mens øvrige partier, herunder forslagsstillerne, stemte imot.

Disse medlemmer mener det er positivt at frivillige organisasjoner i størst mulig grad kan finansiere sin aktivitet gjennom egne inntekter, fremfor å gjøres avhengige av statlige overføringer. Bingo har i en årrekke vært en slik inntektskilde. Innstrammingene i regelverket har svekket denne muligheten.

Disse medlemmer vil på denne bakgrunn understreke behovet for en mer helhetlig og kunnskapsbasert gjennomgang av regelverket, der hensynet til frivillighetens økonomi tillegges større vekt. Erfaringene så langt tilsier at dagens regulering i for stor grad begrenser frivillighetens handlingsrom og bidrar til økt økonomisk press på deltakere og organisasjoner.

Disse medlemmer vil, i motsetning til forslagsstillerne, støtte forslag som kan bidra til en bedring i frivillighetens økonomiske rammevilkår via bingoinntekter.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede en økning av tapsgrensene for bingo og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at frivilligheten utgjør en enormt viktig rolle i samfunnet. Ikke bare sørger den for at viktige oppgaver blir løst, frivilligheten sørger også for å skape fellesskap og tilhørighet. Å sikre forutsigbarhet og gode vilkår for frivilligheten er derfor svært viktig for de respektive partiene.

Disse medlemmer viser til at disse partiene vil styrke frivilligheten og sikre økonomisk forutsigbarhet gjennom å vri støtte fra prosjekt til fri driftstøtte og innføre fullt, regelstyrt momsfratak for frivillige organisasjoner.

Disse medlemmer viser til at det overordnede målet i norsk pengespillpolitikk er å forebygge spilleproblemer og beskytte sårbare grupper. Dette prinsippet ligger til grunn for enerettsmodellen og er avgjørende for å sikre en ansvarlig regulering av pengespillmarkedet.

Disse medlemmer vil understreke at hensynet til personer med spilleproblemer må veie tungt i utformingen av regelverket. Forskning, blant annet fra Universitetet i Bergen, viser at databingo i bingohaller har en særlig høy andel spillere i risikozonen. Dette tilsier at det er behov for strenge og målrettede ansvarlighetstiltak.

Samtidig vil disse medlemmer peke på at de innførte tapsgrensene for bingospill i 2025 har hatt betydelige konsekvenser for frivillig sektor. En rekke lag og organisasjoner har opplevd bortfall av viktige frie inntekter, noe som svekker aktivitetstilbud innen idrett, kultur og sosialt arbeid i lokalsamfunn over hele landet. Dette er særlig uheldig i lys av disse partienes mål om å styrke frivilligheten og sikre økonomisk forutsigbarhet gjennom økt fri driftstøtte.

Disse medlemmer mener regjeringen har startet i feil ende ved å stramme inn rammevilkårene for bingohaller uten samtidig å sikre alternative og bærekraftige inntektskilder for frivilligheten. Frivillig sektor skal ikke være avhengig av inntekter fra spill med høy risiko for problematisk spilleatferd, men må sikres stabile og rettferdige finansieringsordninger.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne vil videre understreke at det er uheldig at det eksisterer ulike tapsgrenser for sammenlignbare spill innenfor samme enerettsmodell. Forskjellsbehandlingen mellom digitale bingospill hos Norsk Tipping og fysiske bingospill i bingohaller fremstår som inkonsekvent og kan bidra til å svekke tilliten til reguleringen.

Disse medlemmer mener også at det er behov for en tydeligere ansvarliggjøring av Norsk Tipping. Selskapet forvalter et samfunnsoppdrag og må derfor ha en kostnadsstruktur og praksis som gjenspeiler dette. Høye utgifter til markedsføring og konsulenter med mer er kostnader som bør reduseres, og midlene må i større grad komme fellesskapet til gode. Videre er det prinsipielt uheldig at bøter ilagt av tilsynsmyndighetene kan belastes midler som ellers skulle gått til frivillige formål, da dette svekker bøtenes preventive effekt og frivilligheten.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser også til at pengespillinntekter ikke bør være en finansieringskilde for politiske partier. For å sikre tillit til det politiske systemet og unngå uheldige bindinger bør det fastsettes tydelige regler som avgrenser dette.

På denne bakgrunn går disse medlemmer imot forslaget fra representanter fra Senterpartiet om å likestille tapsgrensene ved å øke grensene for bingo haller, da dette vil kunne øke risikoen for spilleproblemer.

I stedet fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at Norsk Tipping kutter ytterligere 20 pst. i sine budsjetter for reklame og markedsføring for pengespill, og sikre at midlene om-disponeres til frivillige organisasjoner og -foreninger og til forebygging av spilleavhengighet.»

«Stortinget ber regjeringen pålegge Norsk Tipping å betale ilagte bøter fra Lotteritilsynet over eget driftsbudsjett samt gjennomgå selskapets bruk av konsulenter.»

«Stortinget ber regjeringen i forskrift sikre at politiske partier ikke kan motta inntekter fra bingospill.»

Disse medlemmer mener disse forslagene samlet sett ivaretar hensynet til ansvarlighet i pengespillpolitikken, samtidig som de bidrar til en mer rettferdig og bærekraftig finansiering av frivillig sektor.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at frivillighet og ideelle aktører har vært og er en bærebjelke i utviklingen av det norske velferdssamfunnet. Dugnad, lokalt engasjement og medlemsbaserte organisasjoner skaper fellesskap, mangfold og en nødvendig maktbalanse i samfunnet. Flertallet understreker at frivilligheten skal møtes med tillit og være mest mulig fri fra politisk detaljstyring, og mener staten må sikre gode rammevilkår for en sterk og bærekraftig frivillig sektor.

Flertallet viser til at Norge er verdensledende på frivillig arbeid, og at frivilligheten legger grunnlaget for aktiviteter og møteplasser som når barn, unge, eldre og sårbare grupper. Når rammevilkårene for frivilligheten svekkes, svekkes også viktige fellesskap og forebyggende arenaer.

Flertallet mener dagens situasjon for frivilligheten i bingo sektoren er svært krevende. Omfattende skriftlige innspill til komiteen beskriver betydelig omsetningsfall, nedleggelse av bingo haller og fare for bortfall av viktige aktiviteter i lokalsamfunn over hele landet. Etter flertallets syn må Stortinget ta denne utviklingen på alvor.

Samtidig viser komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti til innspill fra Actis, Blå Kors Norge og Spillavhengighet Norge, som peker på at situasjonsbildet er mer sammensatt. De viser blant annet til at databingo er blant landets mest avhengighetsskapende spilltyper, at deler av frivilligheten tidligere har støttet innstramminger som også kan redusere inntekter, at tallgrunnlaget for sammenligning mellom bingo haller og Norsk Tipping ikke er entydig, og at enkelte av forslagene bygger på delvis misvisende tall.

Dette medlem mener det derfor ikke er riktig å støtte en ukritisk full harmonisering av tapsgrensene mellom databingo og Norsk Tipping. En slik harmonisering kan svekke vernet for sårbare spillere og bidra til økt risiko for spilleproblemer. Samtidig er det nødvendig å sikre frivillighetens inntektsgrunnlag og motvirke de uforholdsmessige konsekvensene dagens reguleringer har skapt.

Dette medlem viser til at det kun er 5 pst. av inntektene som kommer lag og foreninger til gode. Det er altså bingoentreprenørene som taper mest, og som har sterke interesser i å endre tapsgrensene. Dette medlem mener man heller burde kommet med en kompensasjonsordning i en overgangsordning. Dette medlem viser til at en lignende debatt forekom i etterkant av endringene knyttet til pengespillautomatene i norske butikker, men at det har hatt positive effekter for å motvirke spilleavhengighet, uten at det har ført til store konsekvenser for frivilligheten.

Dette medlem ønsker å arbeide for en risikobasert og balansert modell som både ivaretar frivillighetens behov og styrker beskyttelsen av utsatte spillere. Dette medlem mener denne tilnærmingen bedre ivaretar hensynet til ansvarlig spillepolitikk, samtidig som frivillige organisasjoner sikres forutsigbare og bærekraftige rammer.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gjennomføre en måling av effekten dagens regulering av bingospill har på spille-

avhengighet, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen utforme en kompensasjonsordning for å kompensere frivillige lag og organisasjoner for bortfall av inntekter fra bingo.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingo i bingohall som hos Norsk Tipping.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen utrede en økning av tapsgrensene for bingo og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen sikre at Norsk Tipping kutter ytterligere 20 pst. i sine budsjetter for reklame og markedsføring for pengespill, og sikre at midlene om-disponeres til frivillige organisasjoner og -foreninger og til forebygging av spilleavhengighet.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen pålegge Norsk Tipping å betale ilagte bøter fra Lotteritilsynet over eget driftsbudsjett samt gjennomgå selskapets bruk av konsulenter.

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen i forskrift sikre at politiske partier ikke kan motta inntekter fra bingo.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen gjennomføre en måling av effekten dagens regulering av bingo har på spilleavhengighet, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen utforme en kompensasjonsordning for å kompensere frivillige lag og organisasjoner for bortfall av inntekter fra bingo.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:106 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Maren Grøthe og Erling Sande om å endre rammebetingelsene for bingo-spill for å sikre inntekter til frivilligheten – vedtas ikke.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 21. april 2026

Bente Estil

leder og ordfører

DET KONGELEGE
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Statsråden

Familie- og kulturkomiteen
Stortinget
0026 Oslo

deres ref

Vår ref
26/990

Dato
6. mars 2026

Svar på representantforslag 106 S (2025-2026) om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten

Jeg viser til representantforslaget fra stortingsrepresentantene Maren Grøthe og Erling Sande om å endre rammebetingelsene for bingospill for å sikre inntekter til frivilligheten – dokument 8:106 S (2025-2026). Representantene har fremmet følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohall som hos Norsk Tipping.

Kultur- og likestillingsministerens vurdering av forslaget:

Regjeringen anerkjenner den viktige rollen frivillige lag og organisasjoner spiller i lokalsamfunn over hele landet. De skaper aktivitet, fellesskap og inkludering og flere supplerer driften med inntekter fra pengespill. Når vi diskuterer pengespillpolitikken, kan likevel ikke hensynet til frivillighetens inntekter gå på bekostning av ansvarlighet. Dette er fordi det overordnede prinsippet for regjeringens pengespillpolitikk og den norske pengespillmodellen er å beskytte sårbare spillere og å forebygge spilleproblemer.

Norge har en enerettsmodell. Pengespilloven slår fast at det kun er Norsk Tipping og Norsk Rikstoto som kan tilby spill som krever særlig offentlig kontroll fordi de har høye premier, høy omsetning eller høy risiko for å skape spilleproblemer. Pengespillmodellen har bred politisk støtte og gir etter regjeringens mening den beste forutsetningen for at Norge kan opprettholde en trygg og ansvarlig regulering av pengespillmarkedet.

Samtidig som vi har to enerettsaktører har vi, innenfor det handlingsrommet som eksisterer, valgt å tillate enkelte private pengespill som et supplement til enerettsaktørenes tilbud. Forutsetningen for å kunne ha et privat pengespillmarked ved siden av en enerettsmodell, er at slike spill kun kan tilbys i et *begrenset omfang*. Derfor må private pengespill – slik som bingo – ha strammere rammevilkår enn spill som tilbys av enerettstilbyderne. Dette er ikke et spørsmål om å forskjellsbehandle aktører, men om å opprettholde et system der de mest risikofylte spillene tilbys under streng statlig kontroll, mens private aktører kun kan operere innenfor et klart avgrenset og lavrisikopreget område.

Jeg deler dermed ikke representantens syn om at like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill som for øvrige statlig regulerte spilltilbud vil sikre mer rettferdig regulering og samtidig ivareta formålet med en ansvarlig spillpolitikk innenfor en enerettsmodell. Tvert imot ville like rammevilkår på et generelt grunnlag uthule det prinsipielle skillet mellom enerettsaktørene og de private aktørene, og ikke være forenlig med verken pengespilloven eller de rettslige forutsetningene som enerettsmodellen bygger på.

Tapsgrensene som trådte i kraft 1. september 2025 er innført for å redusere risikoen for spilleproblemer. Databingo har gjennom samtlige befolkningsundersøkelser fra Universitetet i Bergen siden 2013 vært et av spillene med størst andel problemspillere. I den siste undersøkelsen ble 44,1 prosent av dem som spiller databingo i bingolokaler vurdert som moderate risikospillere eller problemspillere. Det er dermed høy risiko knyttet til disse spillene, noe som gjorde det nødvendig å iverksette ytterligere ansvarlighetstiltak, slik som tapsgrenser.

Representanten viser til at Norsk Tipping har høyere tapsgrenser for enkelte av sine spill, og at dette innebærer at tapsgrensene for bingospill i bingohaller har blitt satt vesentlig lavere enn tilsvarende spilltilbud innenfor samme enerettsmodell. Som nevnt kan ikke det private pengespillmarkedet opptre som konkurrenter til enerettstilbyderne og reguleringen av enerettsaktørene- og de privates spilltilbud følger ikke et likhetsprinsipp. Når det er sagt, er tapsgrensene for elektronisk hovedspill og databingo satt til 900 kroner per dag og 4 400 kroner per måned. Det er de samme grensene som gjelder for Norsk Tippings Belago-automater, som også finnes i bingohaller og som også har en høy andel risikospillere. Tapsgrensene for elektroniske hovedspill og databingo tilsvarer dermed tapsgrensene for sammenlignbare spill som tilbys av Norsk Tipping i bingohaller.

Representantene nevner også forskjellen knyttet til at spillerne kan registrere seg digitalt hos Norsk Tipping, mens spillerne i bingohallene må registrere seg med fysisk oppmøte. Også dette kravet er begrunnet i ansvarlighet. Tapsgrensene gjelder det samlede tapet per kalenderdag eller kalendermåned i en og samme bingohall. Dersom det åpnes for digital registrering vil en spiller som har nådd tapsgrensen i én bingohall kunne registrere seg (digitalt) i en bingohall et annet sted i landet og på den måten fortsette å spille elektronisk, selv om tapsgrensen i en bingohall er nådd. Dette vil uthule effekten av tapsgrensene som er et av de viktigste ansvarlighetstiltakene vi har, og er selvsagt ikke ønskelig.

Jeg forstår representantenes forslag slik at de ikke ønsker å utfordre enerettsmodellen og ansvarligheten, men at de ønsker å sikre frivillige lag og organisasjoner fortsatt inntekter fra bingo. Det er i den forbindelse viktig for meg å understreke at frivillige formål fortsatt kan ha inntekter fra bingo. Det som har endret seg med de nye tapsgrensene, er at inntektene ikke lenger kommer fra de spillerne som taper mer enn 900 kroner per dag eller 4 400 kroner per måned. Jeg er kjent med at bingobransjen opplever nedgang i inntektene etter at tapsgrensene trådte i kraft september i fjor. At det har konsekvenser for driften og overføringene til formålmottakerne er ikke uventet. Samtidig er det viktig å løfte blikket og se på den andre siden av dette: spillere som tidligere tapte mer enn 900 kroner dagen og 4400 kroner per måned – beløp som for de fleste er betydelige – er nå beskyttet gjennom regelverket.

Spilleproblemer kan ha svært alvorlige konsekvenser – ikke bare for den enkelte spiller, men også for pårørende, barn og samfunnet ellers. Økonomiske problemer, psykisk belastning, familieproblemer og behov for offentlige tjenester er reelle følger av pengespillavhengighet.

Det er lett å argumentere for at gode formål burde få mer penger slik representantene gjør, men det er etter mitt syn helt feil at frivilligheten skal finansieres gjennom tap fra sårbare mennesker. Den norske pengespillpolitikken bygger på ansvarlighet, og det innebærer at hensynet til utsatte spillere må veie tyngre enn ønsket om å øke inntektene til frivilligheten. Avslutningsvis vil jeg understreke at frivillige lag og organisasjoner har anledning til å skaffe inntekter fra andre former for pengespill, for eksempel gjennom å arrangere lotterier, basarer og lignende.

På bakgrunn av dette kan jeg ikke støtte representantenes forslag om å sikre like tapsgrenser og rammevilkår for bingospill i bingohaller som hos Norsk Tipping.

Med hilsen

Lubna Jaffery

